

A szegedi 400 ágyas Vöröskereszt-kórházért

A Magyar Vöröskereszt szegedi választmánya társadalmi gyűjtés útján tovább folytatja azt az áldozatos munkát, amely a 400 ágyas szegedi Vöröskereszt kórház felállítására irányul. A Délmagyarország azonnal magáévá tette a nemes mozgalmat és felhívásunkra megmozdult a szegedi társadalom minden rétege. Egyesületek, intézmények és magánosok nap-nap után ajánlanak fel új adományokat a kórház felállítására. Az adományok közül kiemelkedik a Szent Gellért Konviktus adománya, 100 darab vaságyat juttatott el a választmányhoz. Klacsó Győzőné és Jónás Istvánné vezetésével az Újszegedi Szent Vince-Egyesület 1482 pengőt gyűjtött a kórház céljaira. További adományokat a Katolikus Nővédő székházába (Korona-utca 18.) lehet küldeni.

A Vöröskereszt ezután is felhívja azokat a nőket és férfiakat, akik vért adnak, május 1-től minden hétfőn, szerdán és pénteken délután 4 és 6 óra között jelentkezzenek a Közegészségtani Intézetben (Dóm-tér).

A Délmagyarország gyűjtése

Szombaton a következő újabb adományok érkeztek a Délmagyarország kiadói hivatalához a Vöröskereszt-kórház céljaira.

Obradovics Sztójkó	20.— P
Rosmann Dávid	20.— P
Winter-kefegyár munkásainak egy-része	18.50 P
Lévay Henrik	80.— P
Rózsa Vilmos	80.— P
Deutsch Albert	30.— P

Készpénzadományok

Id Danner Jánosné 80.—, Csala Dezső és neje 80.—, Wiesner László 80.—, dr. Elekes Gyuláné 25.—, Egyetemet és Főiskolát Végzett Nők Egyesülete 80.—, begavári Back Bernátné 160.—, Szent József-Actio 40.—, Szeged-móravárosi templomgyűjtés 40.20, dr. Márton József felesége 10.—, Fazekas Imre 10.—, Jónás Antal 5.—, Szélpál Ferencné 5.—.

Az Újszegedi Szent Vince Szeretet Egyesület gyűjtése:

Szegedi Kenderfonógyár Rt. 800.—, Első Szegedi Cipőgyár 80.—, Tisza-szálloda 80.—, Szántai Imre Olasz-vendéglő 40.—, Szegedi Kereskedelmi és Iparbank 240.—, Újszegedi Gőzfűrészt és Ládagyár Rt. 80.—, Royal-kávéház 40.—, Nemzeti Hitelintézet 80.—, dr. Tóth Béla 10.—, Cserner Etelka 2.—, Vakokat Gyámoltó Délmagyarországi Egylet 10.—, Belvárosi KLOSz 10.—, Központi Huscsarnok 10.—.

További befizetések

Szanda Mária, Báló Piroska, Gombos Rózsi 1.80, Szeged-somogyitelepi ifj. Vöröskereszt Egyesület 10.—, Somogyitelepi zárda Iskolánövérké 20.—, Szent Agnes-Leánykör 10.—, Bujtó Ernő és neje 10, KERMOSz 10.—, özv. Sárosy Ignácné 10.—, Első Szegedi Szabóipari Szövetkezet 100.—, Józsa Pálné 1.—, dr. Szivessy Lehel ügyvéd 20.—, özv. Nováky Bertalané 20.—, Szegedi Izraelita Nőegyesület 80.—, Klein Márton 10.—, Szeged-móravárosi Népkör 10.—, Wellisz Géza 80.—, dr. Kiss Ferenc min. o. főtanácsos 80.—, Urinők Mária-Kongregációja 40.—, dr. Pártos Ernő ügyvéd 10.—, Alföldi Utazók és Kereskedők Egyesülete 80.—, Kastner János 5.—, Móravárosi községi elemi népiskola ifjúsági Vöröskereszt csoportja 10.—, Móravárosi községi elemi iskola tanítótestületének tagjai 40.—, Szent Terézke-akció gyűjtése 60.80, Veres Elemérné 20.—, Klein Imre 10.—, Államvasutak üzletvezetősége 80.—, Ablaka György 40.—, Csongrádi-sugaruti községi elemi iskola 40.—, Belvárosi községi elemi leányiskola 80.—, Weil Zsigmondné 10.—, Országos Fatermelő és Sylvánia és Fakereskedelmi Rt. 80.—, özv. Haraszthy Gézáné 80.—, Zsurkó János cipőgyár 80.—, Zsurkó-cipőgyár tisztviselői 8.—, Zsurkó-cipőgyár munkásai 26.50 pengő.

Számos természetbeni adomány is érkezett a Vöröskereszthez, illetve a Katolikus Nővédőbörz, ezeknek az adományozóknak névsorát kedden közöljük.

A meghamisított klasszikusok

Irta: Sz. Szigethy Vilmos

— En, Homérosz Aurél közpolgár és magánadós, a világ legbékésebb teremtese vagyok, soha senkivel nem volt bajom, mégis égő vágyat éreztem már régóta, hogy a feleségemet szemben erőlyesen lépjek fel.

— Ön ismeri, kérem, a feleségemet, bizonyára többször találkozott vele, mint én, mert ön társaságba jár, én visszavonultan érzem jól magam. Ez az, amit ő képtelen megszokni. Gyermeünk nincs, következésképp önagsága zöld ifjakkal véteti körül magát, akik illetlen viccekkel traktálják. De csak várjunk, lesz más is.

— Nem vagy modern ember, veti ilyenkor a szememre. A huszadik század új levegőt hozott, aki nem él abban, az elpenészedik.

— Kérlek szépen, feleltem halkán, valóban nem a huszadik században élek, mert kulturisztóriai buvárkodásaim kötnék le.

— Ugyan, micsoda szenzációt találsz a multban?

— Ugy figyeljen rám, kedves barátom, hogy minden szó fontos, amit elmesélek, különben nem érti meg a botrány lényegét s csak kávéházazók ténymegállapítására szorítkozik. Nem tagadom, hideg elmével készítettem elő a dolgot, igen megszire mentem s eljárásomnak megvan a láncszerűsége.

— Szenzációk érdekelnek? — kaptam a szón. Biztosítalak, hogy a klasszikus világban több volt a szenzáció, mint napjainkban. Teszem azt, ismered-e ezt a két nevet, hogy Philemon és Baucis?

— Várj csak, ha nem csalódom, fűszerkereskedésük van.

— Összetéveszted a Schlesinger és Pollakovics-céggel. Ez a házaspár élt nagyon régen a legcsodálatosabb harmóniában.

— Persze, persze, tudom már. Mi van velük.

— Biztos nyomokat találtam, amelyek szerint ráfogás a szép életük. Bizony, az öreg úgy elverte néha a feleségét, hogy az asszony három napig nem mehetett zsurbá.

Délután már mindenütt a Schlesinger és Pollakovics-cégről pletykált s én este szokás szerint egyedül feküdtem le. Valami költővel ismerkedett meg s ezért is nekem támadt.

— Te sose írsz verseket.

— Miért, fiam, mondtam szeliden, de tudatosan. Hazudjak?

— Tán a költők hazudnak?

— Ha te tudnád, mennyit! Mert nézd csak, mit tanultok ti az irodalomtörténetben? Altalánosságokat, frázisokat, bolondításokat, Dante gyönyörű költeményekben örököltette meg Beatricét, de elmondják-e könyveitek azt is, hogy a költő nagyon gyakran megkontyolta az ideálját?

— Nem, ezt nem tanították, hebegte a feleségem meglepetve. Aztán miért?

— Tudod, Beatrice különösen csinos teremtes volt és szeretett flörtölni.

— Már akkor is?

— Mi az, hogy akkor is? A mai nők csak a régiek morzsáiból élnek.

— És komolyan megkontyolta?

— Ide nézz, ebben a nagyon régi könyvben részletesen le van írva az egész. Te ugyan nem tudsz latinul, de ezek a szavak világosan beszélnek »Quadrupedante putrem sonitu qualis ungula canpura. Lefordítva pedig annyit tesz, hogy »csavarar vála pedig haját az ő kezére, miközben erősen megrázta, hogy beleajult. Érthetni a szavak dübörgéséből is, hogy haragudott. De benne van a Dante is.

— Lefordítva ilyen sok?

— Na igen. Danteék nyelve rendkívül tömör volt. Hát még ha Petrarcaét ismernéd.

— Micsodáját a Petrarcanak? A nyelvét?

— Nem az övét, fiam, hanem a Lauráét.

— Istenem, ők is?

— Becsaptam a könyvet, adtam a komolyat.

— Hagyjuk ezt, nem akarok destruálni. Az ember annyi szép emléket szív magába a klasszikusokból, földöntúli lényeknek képzelő ők, aztán az ilyen bolondos kutatás tönkretesz mindent, megöli az illúziókat. Higyük, hogy féltetek voltak.

Csakhogy akkor már nem birtam a feleségemmel.

— Ha csak egy kicsit is szeretsz, elmeséled. Annyira menti elszántságában, hogy meg is cirógatott.

— Isten neki, adtam be a derekamat. Nagyon művelt nő vagy, tudj meg mindent. Hát úgy volt, hogy Laura elhanyagolta a gyerekeit a társaság kedvéért. A kis Filópnak folyton piszkos volt a füle, az Orlando szakadt nadrágban, retkes térdel ment az iskolába, de így nézett ki a többi hat is.

— Annyi volt nekik?

— Bizony annyi. Mindegyik strófa külön gyerek. Már most itt részletesen le van írva a rendőrségi tárgyalás, amelynek az volt az alapja, hogy Petrarca hazapozta Laurát a bridzsből. Végig az utcákon.

— Örült szenzáció lehetett?

— Volt is. Az emberek előbb meg akarták lincselni a költőt, de mikor ez elárulta brutalitásának az okát, a néphangulat a nő ellen fordult.

A feleségem elábrándozva hallgatta a fejtegetésemet.

Hát még mikor elmondtam Abelard és Heloise meséjét. Azok nem voltak ugyan költők, de a megzavarhatatlan szerelem mintaképei ma is.

— Verekedtek?

— Kérlek, ez így kifejezve kölcsönös volna. Egyoldalú a dolog. Abelard a kardlapját használta, még pedig különös módon. Éretlenkedtél, szólt kikapós hitveséhez, gyermekként fenyegette meg.

— Csak nem

— De mennyire! Rézmetszetek is maradtak hátra a nyomokról.

Itt csak a forma érdekelte, visszatért a költőhöz.

— Kiről tudsz még?

— Sok volna, de hamarjában nem győzöm. Sokrates híres bölcs volt, hallottál róla...

— Hogyne. Xantippe volt a felesége.

— No látod! De az iskolában azt nem tanítják, hogy Socrates odaszegezte az asszony nyelvét a tyukketrechez!

— Ezt csakugyan elhallgatták! — álmélkodott nőm.

— Egyszerű az oka. A tankönyveket ugyanis egyformán használják fiúk és leánygimnazisták. Hát a lányok előtt nem akarják kompromittálni a női nemet. Egész más, teszem azt, Csokonay. Arról a bővített kiadások némelyike felemlíti, hogy odavágta csikóbőrös kulacsát, tudod, azt a híreset, Lilla fejéhez.

— Beszakadt?

— A kulacs! Nagyon keményfejű nő volt Lilla. Tudnók még mást is, teszem azt Petőfiről, meg Juliáról, de ez szentségtörés. Elég a felemlített példából is arra következtetni, hogy mindig voltak férfiak és teljesen mellékes, hogy a hírnevükből, a cselekedeteikből mit ment át az utókor.

...Homérosz ur, idáig jutva elbeszélésében, szünetet tartott, hogy kifújja magát. Elégedetten mosolygott, elszívott egy cigarettát, úgy folytatta.

— Kérem alásan, beszélhettem én akármit, a feleségem felszippanította a világirodalom szenzációit és élte tovább a maga külön, sőt különös életét. Néha bátorítalan vallatóra fogtam, hogy megcsal-e? Azt felelte, hogy nem. Rendben van, neki kell a legjobban tudnia, viszont kinek higgyen az ember, ha a feleségében is kételkedik?

Azonban történik egy napon, hogy lehetetlen volt mellőznöm a társas életet. Emberek közé kerültem, sokat pletykáltak, főleg egy gentlemanről, aki suttyomban két hetet töltött a Balaton mellett Czirmosnéval, a rettegett démonnal. A dologban az volt a legérdekesebb, hogy maga a gentleman felesége teregette ki a részleteket, sőt mosolygott is hozzá.

— Tudjátok, van az uramban valami csirkefogós kedvesség, nem lehet rá megharagudni. Igaz ugyan, hogy néha kirug a hámból, de hazatérve mindent elmesél nekem.

Nőm a kalandos ur nevének említésére ingadozni kezdett a széknél, majd elordította magát: »A gazember! Na megállj! — aztán megtette az ájulási előkészületeket, mire a társaság kacagásba tört ki.

— De Aranka, mit izgulsz? — kérdezte valaki. Hiszen nem a te uradról van szó, hanem a Jolánéről!

Nőmet a kacagás magához térítette, én pedig kezdtem megérteni az összefüggést. Engedelmet, ha annyi töredezett latin sirfeligatot meglejtetem, mi ez azokhoz képest?

Ejfel után szótlanul tértünk haza és... hogy is mondjam... otthon átvedltem klasszikussá. Amit ráfogtam az idők folyamán Abelardra, Petrarcára, Dantera, Csokonayra, azt mind kiszolgáltattam természetben. En nem árultam volna el senkinek, ő dicsekedett a brutalitással. Azonban az a csodálatos, hogy azóta nem kívánczik sehova, megelégszik, hogy a barátnői járjanak hozzá. De előttük is mentegem.

— A legnagyobb költők feleségének élete se volt más, szokta mostanában mondogatni.

Halk szavu, szelid, engedelmes.

Há így volt kérem, szükségesnek tartottam mindent őszintén, barátságos elmesélni, mert olyan híreket hallok, hogy örültek tartanak, aki meghamisított a világirodalmat. Csak azt nem tudom: muszáj lesz-e nekem ezek után verset írnom?

Részletre

MINDENKINEK ADOK ÉS KÉSZITEK tele házálósobát 300 P-től. — Külföldi diófa teli bálót 500 P-től. — Kombinált szekrényt külföldi diófából 260 P-től. — Konyhaberendezést 160 P-től.

KAUSZI műasztalos
KOSSUTH LAJOS SUGARUT 6 SZ ALATT.